

2011. március 4. péntek, 16.00-17.30
Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely
Önképzőköri foglalkozás

Sár, hóesés. Mindennek ellenére: nagyszerűen sikerült foglalkozás, mely, Bagi Mária jóvoltából, a *Rezzonico* kincseit volt hivatott feltárni. Furcsa volt (a gyönyörűség és kaland-aura mellett) az időutazás, hiszen csoportunk, a *Rezzonico* festményeit nézve, a késő reneszánszból a barokkon át a klasszicizmusba jutott, tört előre, s ez bizony több száz év ugrás, önképzőkörünk életében pedig több évnyi váltás, figyelembe véve eddigi haladásunk sebességét. Mindazonáltal: amit láttunk, élén Tiepolóval: lenyűgöző volt, s a következő órán folytatjuk még a *Rezzonico* szépségeivel, mert egy foglalkozás nem volt elegendő e hatalmas anyag feltárásához.

Csoportunk mind otthonosabban mozog Velence tereiben, az bizonyos.

E *szép* márciusban álljon itt egy eleddig nem idézett Rilke-vers Velencéről; a mi Velencénkről:

SAN MARCO

Velence

E belső térben, mely simán ível,
fordul, homorul az arany zománcban,
megolajozva dús kincseivel,
felhalmozta a sötétet az állam

a nagy fény ellensúlyául, mivel
úgy átítatta sűrűn az egészet,
hogy az már szinte-szinte elenyészett –
és megriadsz: tán most enyészik el?

S legyűröd a galériát: tömör
teléreként függ, hol tompán tündököl
a boltozat, s megpillantod az ablak

teljes világát, de valamiképp
fájón latolva fogyó erejét
közeli súlyán a négyesfogatnak.